

Το παραμύθι της Κοκκινοσκουφίτσας από την πλευρά του λύκου
(Παρουσιάστηκε από τη Ν. Ρουμπάνη στα σεμινάρια του Προγράμματος, από
7 έως 15/12/02)

Η **ξενοφοβία** και ο **ρατσισμός** ξεκινούν από την ιδέα ότι δικίο υπάρχει μόνο
στη μία πλευρά. Προσπαθώντας να συμβάλλουμε στην αναγνώριση της
σύνθεσης, των απόψεων, σας χαρίζουμε σήμερα το **παραμύθι της
κοκκινοσκουφίτσας από την πλευρά του δυσφημισμένου λύκου.**

Καλή

διασκέδαση....

Το δάσος ήταν το σπιτικό μου. Ζούσα εκεί και νοιαζόμουν γι' αυτό.
Προσπαθούσα να το διατηρώ τακτικό και καθαρό.

Κάποτε, μια ηλιόλουστη μέρα, ενώ προσπαθούσα να συμμαζέψω κάτι
σκουπίδια που είχε παρατήσει ένας κατασκηνωτής, άκουσα βήματα. Πήδηξα
πίσω από ένα δέντρο και είδα ένα μικρό κορίτσι να έρχεται από ένα μονοπάτι,
κρατώντας ένα καλάθι. Μου φάνηκε ύποπτη από την αρχή γιατί φορούσε
αστεία ρούχα ολοκόκκινα, και το κεφάλι της ήταν καλυμμένο με μια κουκούλα
σαν να μην ήθελε να την αναγνωρίσουν.

Φυσικά την σταμάτησα για να ερευνήσω το ζήτημα. Την ρώτησα ποια ήταν,
που πήγαινε, από που ερχόταν κ.τ.λ. Μου είπε μια ιστορία για κάποια γιαγιά
που πήγαινε να την επισκεφθεί και να της πάει φαγητό.

Έδειχνε βασικά έντιμο άτομο, αλλά βρισκόταν στο δάσος μου και έδειχνε
ύποπτη μ' αυτά τα ρούχα. Έτσι αποφάσισα να της δείξω πόσο σοβαρό ήταν να
εισβάλλει έτσι, χωρίς ειδοποίηση, ντυμένη αστεία.

Την άφησα να συνεχίσει αλλά έτρεξα πριν από αυτήν στο σπίτι της γιαγιάς της.
Όταν συνάντησα την συμπαθητική γριούλα της εξήγησα το πρόβλημά μου και
συμφώνησε ότι η εγγονή της χρειαζόταν ένα μάθημα. Η γριούλα συμφώνησε
να κρυφτεί ώσπου να την φωνάξω. Έτσι, κρύφτηκε κάτω από το κρεβάτι. Όταν
έφτασε το κορίτσι την κάλεσα να μπει στην κρεβατοκάμαρα όπου βρισκόμουν
στο κρεβάτι ντυμένος σαν τη γιαγιά. Το κορίτσι ήρθε με τα κόκκινα μαγουλά
της και είπε κάτι άσχημο για τα μεγάλα μου αυτιά. Με είχαν προσβάλλει κι
άλλοτε και έτσι προσπάθησα να πω κάτι θετικό. Είπα ότι, ίσως, τα μεγάλα μου
αυτιά, μου επέτρεπαν να την ακούω καλύτερα. Δηλαδή έδειχνα ότι την
συμπαθούσα και ήθελα να προσέχω αυτά που λει. Αλλά έκανε άλλο ένα
καλαμπούρι για τα γουρλωτά μου μάτια. Τώρα καταλαβαίνετε πώς άρχισα να
αισθάνομαι γι' αυτό το κορίτσι που έβαζε ένα ευγενικό προσωπείο αλλά ήταν
τόσο κακοήθης. Παρ' όλα αυτά έχω την τακτική να γυρίζω και το άλλο
μάγουλο και της είπα ότι τα γουρλωτά μου μάτια με βοηθούν να την βλέπω
καλύτερα. Η επόμενη προσβολή στ' αλήθεια με νευρίασε. Έχω κάποιο
σύμπλεγμα για τα μεγάλα μου δόντια κι αυτό το κορίτσι έκανε μία
προσβλητική παρατήρηση. Ξέρω ότι θα έπρεπε να μην χάσω την ψυχραιμία

μου αλλά πήδηξα από το κρεβάτι και της φώναξα πως τα μεγάλα μου δόντια ήταν χρήσιμα για να την φάω καλύτερα.

Τώρα ας είμαστε ειλικρινείς, κανείς λύκος δεν θα έτρωγε ποτέ ένα κορίτσι, όλοι το ξέρουν αυτό, αλλά αυτό το τρελοκόριτσο άρχισε να τρέχει γύρω-γύρω ουρλιάζοντας κι εγώ προσπαθούσα να την φτάσω για να την ηρεμίσω. Έβγαλα και τα ρούχα της γιαγιάς αλλά αυτό φάνηκε να χειροτερεύει τα πράγματα. Ξαφνικά η πόρτα άνοιξε με δυνατό κρότο και ένας μεγαλόσωμος τύπος στεκόταν εκεί με το τσεκούρι του. Τον κοίταξα και κατάλαβα ότι είχα βρει τον μπελά μου. Υπήρχε ένα ανοιχτό παράθυρο πίσω μου και την κοπάνησα.

Θα ήθελα να μπορούσα να πω πως εδώ τελειώνει η ιστορία. Όμως αυτή η γριούλα γιαγιά ποτέ δεν είπε την δική μου πλευρά της κατάστασης. Σύντομα κυκλοφόρησε η φήμη ότι ήμουν κακός και μοχθηρός. Όλοι άρχισαν να με αποφεύγουν. Δεν ξέρω τι έγινε το κοριτσάκι με τα αστεία κόκκινα ρούχα, όμως εγώ δεν έζησα από τότε καλά. Έτσι αποφάσισα να σας γράψω την ιστορία μου.

Με εκτίμηση

Ο λύκος